

Clinic in Drumland met nieuwe Ludwig set

Op 6 maart geeft Nicky Hustinx een drumclinic op het Slagwerkkraan Podium in drumspecialzaak Drumland (Lijnden). Hij speelt daar op de gloednieuwe Ludwig Signet 105 drumset, die het Amerikaanse merk medio januari lanceerde op de NAMM show (zie ook pagina). Lees er meer over op onze Events-pagina's (vanaf pagina 82). www.drumland.nl, www.fentex-percussion.com

'Ik hou erg van kleine dingen met veel ruimte. Singer-songwriter, zeg maar'

Buiten de gebaande paden

Nicky Hustinx

De gebaande drumpaden. Nicky Hustinx kijkt er graag iets van af door te experimenteren met grooves en sounds. In de band van singer-songwriter Eefje de Visser krijgt hij daarvoor alle ruimte, maar ook in zijn andere bands en sideprojecten probeert Hustinx iets eigens aan de muziek toe te voegen. Maar het liedje staat altijd centraal. 'Een sobere Steve Jordan-groove vind ik ook heerlijk.'

tekst Han Neijenhuis foto's Dennis Boxem

De repetitieruimte van drummer Nicky Hustinx, ergens weggestopt achter de arbeiderswoningen in de Utrechtse wijk Ondiep, oogt als een doorsnee oefenhok. Her en der gitaar- en drumkoffers, een paar oude stoelen, veel snoeren, lege koffiebekers en – dat valt mee – twee lege bierflesjes. De koffie staat al even te pruttelen en is 'vintage', verontschuldigt Hustinx zich. 'Nieuwe zetten?' Het blijkt nog niet nodig. Vintage smaakt nog best.

Te midden van alle rommel repeteren deze middag Eefje de Visser en haar bandleden. Ze werken aan een eigen versie van *The Mother We Share* van Chvrches. Dit met het oog op hun optreden op het evenement *Song van het jaar 2013* van VPRO's *3voor12*, waar ze twee dagen later zullen spelen.

De band repeteert relaxed maar gedreven. Naast de onvermijdelijke geintjes ook serieus overleg over het outro van het nummer, waarbij ieder bandlid z'n zegje doet. Dat geldt zeker ook Nicky Hustinx, die in de hoek van de ruime zit met z'n nogal eigenzinnige drumkit, die nog veel meer vintage is dan de koffie. De basiskit is een vierdelige Ludwig, maar opvallend is vooral de mega bassdrum, opgesteld rechts van de kit. Die wordt op afstand bespeeld met een om-

gebouwd twinpedaal. Verder heeft Hustinx een ook erg oud ogende 20" bassdrum opgesteld als tweede floortom. Opvallend zijn verder de grote bekkens en een extra houten Ludwig snare van 10 inch diep.

Zeker zo opvallend is Hustinx' originele spel. Geen basic groove, maar een inventief gevonden ritme, gespeeld over de hele kit, met in de linkerhand een gewone drumstick en rechts een paukenstok en een brush. De enorme bassdrum zorgt daarbij voor een doordringende beat. Het is Nicky Hustinx ten voeten uit. Zeker bij Eefje de Visser is veel ruimte voor dit soort bijzondere, smaakvolle grooves, maar ook bij z'n helaas ter ziele gegane rockband Woost liet hij dat vaak horen.

Haast elektronisch

Als de repetitie is afgelopen en de bandleden zijn vertrokken, schenkt Nicky Hustinx de laatste koffie in en we nemen plaats pal voor z'n bijzondere drumkit.

Je speelde net bepaald geen doorsnee groove. Hoe komt zo'n ritme tot stand?

'Bij Eefje gaat dat heel organisch. Ik zit nu sinds anderhalf jaar bij haar in de band en we hebben

• Hustinx over bands Woost en Color Reporters

- Eefje de Visser - *Er is*
- Woost - *Holy Man*
- Woost @ DWDD
- Dana Fuchs op Parkpop (drumsolo op 8:40 minuten)
- Marike de Jager @ DWDD

www.slagwerkkraan.nl/swkplus

elkaar goed leren kennen. Uiteraard is Eefje de songwriter in de band, maar samen met haar werk ik de drumpartijen uit. Het leuke daarbij is dat zij totaal niet als een drummer denkt. Bepaalde grooves op de nieuwe plaat zou ik zelf nooit hebben bedacht, maar zij heeft iets in haar hoofd, ik probeer dat te spelen en ergens leidt dat tot een ritme dat we allebei te gek vinden. Heel verrassend en leuk om op deze manier te werken.'

Gevraagd naar een voorbeeld, neemt Hustinx plaats achter z'n kit en speelt enkele ritmes, waaronder die van de song *Er is*. Ook al zo'n verrassende beat, waarin de grote kick en de diepe houten snare de basis vormen. Hij speelt afwisselend steeds zachter wordende zestienden op kick en snare, en later daartussendoor ook nog op z'n tot floor omgebouwde kick en een woodblock. Het geheel klinkt haast als een elektronische beat.

'Het basisidee hiervoor komt van onze gitarist Jacob. Die heeft het in elkaar geknutseld op z'n laptop. Het was gewoon een dingetje met een delay erop, maar ik vond het te gek klinken, zoals wel meer elektronische beats. Ik wil het dan wel graag zelf spelen; deze ook, maar dan zonder delay of andere effecten. Dit is het geworden.'

'Dat is ook het leuke van deze band. Het is niet een paar akkoorden en daaronder dan een vierkwarts-beat spelen – iets waar ik overigens helemaal niet vies van ben. Eefje dwingt ons eigenlijk om haar liedjes heel anders te benaderen. Zo'n beat als *Er is* vind ik heerlijk om te spelen. Als je er goed in zit, heeft het een soort hypnotiserend effect.'

Je speelt overal zestienden, maar allemaal in een andere cadans. Lastig?

'Ik vind het niet per se moeilijk te spelen, maar meer om het me helemaal eigen te maken. Het is gaaf om iets te spelen dat ik niet zelf heb bedacht. Vooral ook omdat het komt van iemand die geen drummer is. Het is allesbehalve een standaard groove die je zo uit je mouw schudt. Het experimenteren met ritmes heb ik voor deze band nog verder moeten uitdiepen. Daar word ik blij van.'

Oerbass en floorbass

'Die extra bassdrum? Ik weet niet precies hoe oud die is, zeker een jaar of zestig, misschien wel ouder. Ik heb 'm in 2004 gekocht via Marktplaats. Het is gewoon een oude grote trom van een harmonieorkest. De pootjes heb ik er zelf aan gemaakt. Ik gebruik 'm lang niet bij alle bands als onderdeel van m'n kit, maar wel vaak in de studio voor bepaalde effecten. Bij de muziek van Eefje past ie echter perfect als extra bassdrum.'

Hoe zou je de sound omschrijven?

'Niet heel hard, maar wel diep, warm, organisch en groots. Ongedempt heeft ie ook heel veel sustain; echt een oerklank. Hij heeft ook nog echte natuurvellen. Dus het duurt even voordat ie goed op stemming is. Eigenlijk is het een enorm onding; ik heb er ook geen hoes voor. Hij ligt altijd ergens bovenop in de bus. Niet praktisch dus, maar ik ben er enorm blij mee.'

En die extra floor?

'Dat is m'n allereerste bassdrum; van mijn eerste setje dat ik kreeg toen ik zes was. Geen idee wat voor een merk het is. Ik gebruik hem ook bij Eefje; die sound past daar ook heel mooi bij.'

‘Mijn ultieme streven: een eigen smaak aan je beat geven zonder een liedje of zanglijn in de weg te zitten’

>> *De term ‘muzikale drummer’ komt in me op.*
 ‘Ik snap wat je bedoelt, maar je kunt je afvragen wat dat is, een muzikale drummer? Ik hou van drummers die precies spelen wat een liedje nodig heeft. Een basic groove zoals bij AC/DC vind ik ook te gek. Iemand als Steve Jordan, wat een grote held van me is, doet dat ook geweldig. Spelen wat een liedje nodig heeft, is ook wat ik ambieer. Alleen ga ik graag een stapje verder. Net als Jim Keltner, een andere grote held. Die heeft een manier om binnen het bestaande idioom net wat van het gebaande pad af te wijken. Dat is denk ik mijn ultieme streven. Dat je een liedje of zanglijn niet in de weg zit, maar toch een eigen smaak aan je beat kan geven. Dat is wat bij Eefje heel goed kan. Maar als een nummer aan een AC/DC-beat voldoende heeft, dan vind ik dat ook heerlijk om te spelen.’

Over eigen smaak gesproken, je hebt ook geen doorsnee drumkit. Ben je ook erg bezig met sounds?

‘Dat mag je wel zeggen. Ik hou bijvoorbeeld erg van grote geluiden. Een grote bassdrum, ja. Maar ik speel ook bij voorkeur met grote cymbals. Je moet heel goed weten waar en wanneer je zo’n ding raakt, omdat het heel veel karakter en zeggingskracht heeft. Niet standaard na iedere vier maten een crash. Datzelfde geldt eigenlijk ook voor m’n Ludwig kit. Eigenlijk klinkt ie een beetje muffig. Je moet er iets harder voor werken dan op een op een high-end set waar alles super is afgewerkt, maar ik vind dat lekker, dat er iets karakteristieks in je set zit.’

Je speelt in diverse bands, doet los-vaste projecten en studiowerk. Pas je je kit en sound aan iedere setting aan?

‘Zonodig wel ja. Mijn basisset is een Ludwig Classic uit 1977; 22" kick, 12" en 16" toms, soms aangevuld met een 13". De snare is een Ludwig Supraphonic, 14"x6½"; een chrome over brass met een mooie toon. Het geluid van brass vind ik heel warm. Wat betreft cymbals speel ik op Istanbul, meestal een ride en één grote crash. Ik zet er dingen bij als dat nodig is. Bij Eefje is dat best veel: die grote bassdrum, die extra floor, een extra snare en een tweede crash. Ik heb sinds kort trouwens ook een nieuwe Ludwig,

‘Het is lekker als er iets karakteristieks in je set zit’

de Legacy Classic. Dat is zeg maar de moderne versie van de klassieke Ludwigs. Die klinkt eigenlijk veel levendiger, met wat meer projectie dan de oude. Ik gebruik live vaak de nieuwe Ludwig en in de studio meer de oude. Live is de nuance net wat minder groot dan in de studio.’

En je hebt een diepe houten Ludwig snare, een Classis Maple, laag gestemd.

‘Klopt. Eigenlijk klinkt ie best brak, maar ook heel vet. Zeker in de studio. Zet er een SM57 microfoon bij en je hebt de beste snare ooit. Het vel is eigenlijk ook helemaal op; er zitten putten in, maar ik durf hem niet te vervangen. Ik heb trouwens ook nog een vintage Acrolite van Ludwig, met aluminium ketel. Die gebruik ik voor het hogere werk. Ik hou best wel van extreme sounds. Heel laag, gedempt

of heel groot, maar ook hoog en ongedempt. Die Acrolite heeft veel body, maar ook van die zangerige boventonen; dat vind ik ook mooi.’

Draag je bij Eefje ook bij aan de muziek? Zo leek het wel tijdens de repetitie.

‘Eefje is de artiest, het zijn haar liedjes, maar als bandleden dragen wij zeker ons steentje bij. We zijn wat dat betreft ook steeds meer echt een band. Nu zijn we bijvoorbeeld bezig om enkele nummers ietsje

– zeg maar – groter te maken. Zodat ze ook geschikt zijn voor de grote festivals. Mensen kennen ons toch van de kleine liedjes. Maar we kunnen ook best rocken. Dat brengen we er dan iets meer in, en dat doen we samen.’

Liedjes aanpassen, is dat een concessie?

‘Nee, we vinden het leuk en leerzaam. We doen wat wij gaaf vinden en de essentie van de band niet raakt, maar toch de sound wat groter maakt. Denk bijvoorbeeld aan een langer einde dat dan stevig gaat groeven. Dat is voor de festivals heel leuk. Het blijkt dat wij met z’n vijven heel goed kunnen samenwerken en een fijne band zijn.’

Maar het publiek komt allereerst naar Eefje de Visser, niet naar Nicky Hustinx.

‘Daar heb ik geen enkele moeite mee. Ik denk dat het drummers eigen is om dienend te zijn. Het is niet mijn ambitie om iemand te zijn waar mensen speciaal voor komen. Dat zou ik haast potsierlijk vinden. Ik vind het gaaf om mijn ideeën in te passen en iets af te wijken van de gebaande paden. Maar uiteindelijk zijn we allemaal onderdeel van het grote geheel, en dat vind ik mooi.’ ■

Veel bands

Nicky Hustinx doet veel: Eefje de Visser, Color Reporters, electro pop met Most Unpleasant Men, space-groove-impro-filmmuziek met het trio Deuk en Dustland (daarvoor schrijft Hustinx zelf), maar ook viel hij in bij Postmen. Het is maar een greep uit zijn bezigheden. Een echte voorkeur heeft hij niet.

‘De band van Eefje vind ik te gek om te doen. Het loopt echt als een trein, dus dat heeft nu m’n prioriteit. Maar ik vind al die projecten heel leuk, omdat het zo afwisselend is. Ik kan me op veel manieren uiten, en dat vind ik erg prettig.’

‘Het lukt me op deze manier om voldoende geld te verdienen. Lesgeven heb ik ook een tijdje gedaan, maar drumles voor beginners is niet zo mijn ding. Wel val ik soms in op bijvoorbeeld de Herman Brood Academie. Daar zitten studenten waar je wat van mag verwachten en de diepte mee in kan gaan; dat vind ik wél leuk.’

‘Ik zie het freelancen als een soort nomadenbestaan. Je weet nooit wat je over een paar maanden doet. Misschien romantiseer ik het, maar ik vind het wel mooi. Vooral ook omdat er iedere keer weer wat op m’n pad komt. Ik speelde een tijd bij Marike Jager. Dat was te gek, maar op een bepaald moment wilde ik wat anders. Ik gaf daarmee wel een stuk zekerheid op, maar ik was nog niet weg bij Marike, of ik kwam in contact met Eefje.’

Muzikale voorkeuren

‘Ik heb een brede smaak. Ik hou erg van kleine dingen met veel ruimte. Singer-songwriter, zeg maar. Dat is qua drumwerk niet altijd even schokkend, maar dat vind ik niet zo belangrijk. Toen ik op het conservatorium zat, was ik erg bezig met techniek en moeilijke shit, maar qua smaak ben ik de hele andere kant op gegaan. Primus vond ik bijvoorbeeld te gek toen ik jong was, maar dat luister ik eigenlijk nooit meer. Wat dat betreft word ik een beetje een ouwe lul. Toch vind ik de heftigere rock ook wel gaaf. Dave Grohl, Nirvana, Queens Of The Stone Age zijn wel helden. Of Autolux uit LA; klinkt als een mix van Smashing Pumpkins en My Bloody Valentine, met een vrouwelijke drummer, Carla Azar. Zij is echt te gek; een hele eigen sixties sound met kale, maar inventieve beats. Echt fantastisch. Andere voorbeelden qua drummers zijn Matt Chamberlain en Brian Blade. En bands als Little Feat en The Meters; die New Orleans-groove vind ik ook te gek.’